

- док зарахування плати за її видачу: Постанова КМУ від 29.11.2000 № 1775 // Офіційний вісник України. — 2000. — № 48. — Ст. 36.
9. Про затвердження переліку документів, які додаються до заяви про видачу ліцензії для окремого виду господарської діяльності: Постанова КМУ від 04.07.2001 № 736 // Офіційний вісник України. — 2001. — № 35. — Ст. 17.
10. Ляптух Г. Особливості національного ліцензування // Закон і бізнес. — 2000. — № 35. — С. 27.
11. Про внесення доповнення до пункту 1 Положення про Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва: Указ Президента України від 5 березня 2001 року № 149 // Урядовий кур'єр. — 2001. — № 27. — С. 7.

УДК 351.713(477.74)

О. П. Федотов

ТЕРИТОРІАЛЬНА ТА СТРУКТУРНА РЕОРГАНІЗАЦІЯ МИТНОЇ ІНФРАСТРУКТУРИ ОДЕСЬКОГО РЕГІОНУ

На початку нинішнього 2005 року у системі митної інфраструктури відбулися істотні зміни. Так, наказами [1] Державної митної служби України (далі — ДМСУ) була припинена діяльність Західної і Чорноморської регіональних митниць (далі — ЧРМ), а також із прямого підпорядкування, що залишились в митній системі регіональних митниць, були виведенні усі митниці і перепідпорядковані напряму ДМСУ [2]. Проте подальші зміни в системі митних органів «не заставили себе довго ждати» і продовжились наприкінці березня поточного року. З новим пакетом наказів ДМСУ [3] була припинена діяльність Східної, Дніпровської, Подільської, Кримської, Карпатської регіональних митниць, замість ліквідованих регіональних митниць були створені митниці (які напряму підпорядковувались ДМСУ) та визначені нові зони діяльності новітніх митних органів митної служби України, а також пройшла (відповідно до наказу ДМСУ № 180 [4]) деяка ліквідація і структуризація митних органів в західному і центральному регіонах України. Як сказано в преамбулі усіх цих даних розпорядчих актів управління, відповідні зміни проводяться з метою оптимізації діяльності структури митних органів, а також підвищення ефективності управління митними органами. Ця реорганізація направлена на глобальне і істотне оновлення інфраструктури митних органів України; так повинна завершитися у повному обсязі діяльність, яка пов'язана з провадженням одноманітності структурних підрозділів, як в центральному апараті ДМСУ, так і в митницях (буде продовжена робота по розширенню й оптимізації функцій і повноважень митниць шляхом методологічного підпорядкування їхніх структурних підрозділів відповідним підрозділам центрального апарату ДМСУ). Також дані зміни повинні забезпечити більш ефективне функціонування не так давно створених окремих служб, на які покладені функції аналізу, перспективного і короткострокового планування (прогнозування), та підрозділів по забезпеченню організації митного контролю, і окремих структурних підрозділів по окремих напрямках оперативної діяльності.

Питанням, які пов'язані з розглядом і дослідженням митної системи України та її структури, присвятили свої наукові дослідження вітчизняні вчені і практики, серед яких видатне місце посідають роботи і наукові дослідження С. В. Ківалова, Є. В. Додіна, Ю. М. Дьоміна, П. В. Пашка, П. П. Падуна, В. П. Науменко, О. Л. Кравецької, О. В. Лапоногова та багатьох інших.

За своїм стратегічним становищем колишня Чорноморська регіональна митниця (з 7 травня 2005 року Одеська митниця), яка була створена наказом Держмитслужби № 3 [5], займала домінуюче місце серед інших регіональних митниць. По-перше, у зоні діяльності ліквідованої ЧРМ знаходився один з найбільших транспортних вузлів України, який включав у себе (і включає по сьогоднішній день) вісім морських і річкових портів, залізницю, аеропорти, автомобільні траси. По-друге, по території регіону, в якому діяла ліквідована ЧРМ, пролягали (пролягають та діють і дотепер) два європейських транспортних коридори, а також транспортний коридор Одеса — Гданьськ, Євро-Азіатський транспортний коридор і радіальний транспортний коридор навколо Чорного моря. По-третє, серед усіх регіональних митниць у зоні діяльності реорганізованої ЧРМ пролягала найбільш довга ділянка державного кордону України — 1325 кілометрів (у тому числі 871 кілометр українсько-молдавського кордону і 454 кілометри — морського кордону), що складає 19% довжини всього державного кордону України.

У прямому підпорядкуванні колишньої ЧРМ знаходилось 6 митниць: Котовська, Роздільнянська, Білгород-Дністровська, Придунайська, Миколаївська та Херсонська, у зоні діяльності яких було розташовано 15 митних постів: «Одеса-аеропорт», «Одеса-порт», «Іллічівськ», «Одеса-вантажна», «Григорівка», «Кучурган», «Рені», «Тірас», «Платонове», «Слобідка», «Октябрськ», «Дніпро-Бузький», «Первомайськ», «Скадовськ», «Нова Каховка»; в свою чергу, в їх зоні знаходились 43 діючі пункти пропуску різних видів сполучень (місцеві; національні; міжнародні): «Одеський морський торговельний порт», «Одеса-аеропорт», «Іллічівський морський торговельний порт», «Іллічівський рибний порт», «Морський торговельний порт “Южний”», «Миколаїв-аеропорт», «Миколаївський морський торговельний порт», «Миколаївський річковий порт», «Порт Очаків», «Дніпро-Бузький морський торговельний порт», «Спеціальний морський порт “Октябрський”», «Білгород-Дністровський морський торговельний порт», «Лісне — Сеїць», «Старокозаче — Тудора», «Маяки — Здобне — Паланка», «Серпневе I — Басараб'яська», «Тимкове — Броштень», «Олексіївка», «Тимкове — Броштень», «Станіславка», «Ізмаїльський морський торговельний порт», «Усть-Дунайський морський торговельний порт», «Табаки — Митне», «Нові Трояни», «Виноградівка — Вулкенешть», «Кучурган — Первомайськ», «Рені-пором», «Ренійський морський торговельний порт» та інші.

Стосовно до вищенаведеного можливо зазначити, що зоною діяльності ліквідованої ЧРМ були Одеська (територія Одеського морського торговельного порту, морського торговельного порту Южний, аеропорту «Одеса», Березівський, Комінтернівський, Миколаївський, Овідіопольський райони Одеської області, м. Одеса й м. Іллічівськ, територія Іллічівського морського торговельного порту і м. Южний), а також Миколаївська і Херсонська області України.

Але суттєві зміни в структурі колишньої ЧРМ відбулися 25 червня 2003 року, коли наказом ДМСУ за № 417 [6] із підпорядкування ЧРМ були виведені Миколаївська і Донбаська митниці. Відтепер зоною діяльності ЧРМ була тільки Одеська область. У подальшому наказом Держмитслужби за № 81 [7] із структури Чорноморської регіональної митниці була виведена решта митниць, що входили до її структури (Жотовська, Роздільнянська, Білгород-Дністровська і Придунайська). Але остаточне (хотілось би так вважати) реформування інфраструктури митних органів Одеського регіону завершилось 7 травня 2005 року, коли Чорноморська регіональна митниця на виконання наказу ДМСУ за № 82 [8] припинила свою діяльність через перетворення її в Одеську митницю, яка в свою чергу була підпорядкована напряму Державній митній службі України. Зоною діяльності Одеської митниці визначені території Одеського морського торговельного порту, морського торговельного порту Южний, аеропорту «Одеса», м. Одеси і м. Іллічівська, територію Іллічівського морського торговельного порту і м. Южного, Березівський, Білгород-Дністровський, Комінтернівський, Миколаївський, Овідіопольський, Саратський, Татарбунарський райони Одеської області, місцем дислокації визначено місто Одесу (вул. Гайдара, 21 А). Також даний наказ ліквідував з 7 травня 2005 року Білгород-Дністровську митницю (раніше виведену із складу ЧРМ відповідно до наказу ДМСУ за № 81) шляхом створення з цієї митниці — митного поста «Білгород-Дністровський», підпорядкувавши його Одеській митниці.

Подальша реорганізація митних органів України, яка пов'язана з ліквідацією регіональних митниць (на даний час, в митній системі залишилось три регіональних митниці: Київська; Північна; Донбаська) і створенням митниць прямого підпорядкування і надання додаткових функцій митним постам (наприклад, з метою забезпечення повного і своєчасного стягування податків, зборів і інших обов'язкових платежів при переміщенні товарів і транспортних засобів через митний кордон України, митні пости здійснюють контроль вірогідності класифікації товарів відповідно до Українського класифікатора товарів зовнішньоекономічної діяльності, визначення митної вартості товарів, переміщуваних через митний кордон України²⁶) може докорінно захопити ініціативу (у регіонах), зв'язану з підвищенням ефективності митного оформлення і митного контролю за здійсненням зовнішньоекономічних операцій; зменшити або зовсім усуне роль суб'єктивного фактора при прийнятті рішень щодо митного оформлення і контролю, а також може суттєво підняти на дійсно високий рівень реалізацію організаційних заходів, спрямованих на максимальну технологізацію процесу митного контролю і митного оформлення товарів і транспортних засобів.

Відповідно до викладеного, бажано було б, щоб Держмитслужба надала митницям право виконувати функції регулювання в зоні діяльності їхніх регіонів, призначати керівників структурних підрозділів митниці, виконувати контрольні функції і функції митного оформлення в зоні діяльності підпорядкованих митних постів за принципом роботи ліквідованої Оперативної митниці. Дані зміни в діяльності митниць України повинні істотно удосконалити концентрацію зусиль митних органів взагалі і митниць зокрема на виконання очікуваних результатів перерахунку коштів у бюджеті всіх рівнів нашої держави.

Література

1. Наказ ДМСУ від 12.01.2005 р. № 11 «Про приписання діяльності Західної регіональної митниці».
2. Наказ ДМСУ від 08.02.2005 р. № 82 «Про приписання діяльності Чорноморської регіональної митниці та ліквідацію Білгород-Дністровської митниці».
3. Наказ ДМСУ від 08.02.2005 р. № 81 «Про зміну підпорядкування митних органів».
4. Наказ ДМСУ від 09.01.1997 р. № 3 «Про створення Чорноморської регіональної митниці».
5. Наказ ДМСУ від 17.03.2005 р. № 180 «Про ліквідацію та створення окремих митних органів».
6. Наказ ДМСУ від 21.03.2005 р. № 188 «Про приписання діяльності Карпатської регіональної митниці».
7. Наказ ДМСУ від 22.03.2005 р. № 194 «Про реорганізацію митних органів».
8. Наказ ДМСУ від 30.04.2004 р. № 308 «Про затвердження Положень о митницях Державної митної служби України».
9. Наказ ДМСУ від 25.07.2003 р. № 500 «Про затвердження примірних положень».
10. Наказ ДМСУ від 06.05.2003 р. № 289 «Про затвердження Типового положення про митний пост».
11. Наказ ДМСУ від 14.09.2004 р. № 666 «Про внесення змін і доповнень до наказу Держмитслужби України від 06. 05. 2003р. № 289».
12. Наказ ДМСУ від 02.04.2004 р. № 233 «Про затвердження Класифікатора митних органів України та їх структурних підрозділів» зі змінами і доповненнями.
13. Наказ ДМСУ від 25.06.2003 р. № 417 «Про підпорядкування окремих митних органів».

УДК 342.951:659.1(477)

А. В. Стрельников

**ДЕЯКІ ПИТАННЯ ІНСТИТУТУ
АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ
ЗА ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ РЕКЛАМНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ**

Розвиток рекламної діяльності в Україні сягнув майже світового рівня, а механізм державного контролю за рекламною діяльністю та інститут відповідальності за правопорушення у сфері рекламною діяльністю знаходяться ще в стадії формування. Треба зазначити, що основним видом відповідальності за правопорушення в сфері рекламної діяльності уявляється саме адміністративна відповідальність. Треба звернути увагу на те, що в Україні ще не закінчився процес адміністративної реформи та реформування галузі адміністративного права, не вирішеними залишаються, наприклад, питання співучасті в скоєнні адміністративного правопорушення та питання адміністративної відповідальності юридичних осіб. Невирішеність зазначених питань, на наш погляд, частково обумовлює й певні проблеми з побудовою механізму державного контролю за рекламною діяльністю та інституту відповідальності за правопорушення в сфері рекламною діяльністю (найчастіше суб'єктами правопорушень в галузі рекламної діяльності є саме юридичні особи). Якщо питанням адміністративної реформи та реформи адміністративного права в науковій та періодичній літературі приділяється багато уваги, то питання побудови механізму державного контролю за рекламною діяльністю та інституту відповідальності за